

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΓΑΠΕΣ

Ήμιον άγορφο παιδί, Ξένωιαστα γυρνούσα
Στου άπόμερου χωριού τά χρυσακρογιάλια,
Τ' άνθισμένα λούλουδα, τά πουλιά 'γαπούσα,
Τό νερό τό διάφανο που κυλάει άγάλλια.

'Αγαπούσα σάν τρελλό τή γλυκειά τή φύσι,
Τόν γαλάζιο ούρανό και τά χελιδόνια,
Τό έκαλησάκι του χωριού, τήν καθάρια βρούσι
Και τίς λεικές τίς ψηλές που λαλούν τ' άηδόνια.

'Αγαπούσα τ' όμορφο κ' ήσυχο άκρογιάλι,
Τις βαρκούλες που σ' αυτό άπαλά κυλούσαν,
Τ' αγαπούσα δι' αυτά, μά και κείνα πάλι
Τώνωιαθα ώς τήν ψυχή πώς έμέ αγαπούσαν.

Ός που ένα Ξανθό πρωί σάν νεράδα βγήκες
Μέσ' από τό πέλαγος, από μέρη Ξένα,
Στήν άμέριμη καρδιά σάν άγέρας μπήκες
Κι' ή άγάπες σουΰερα χάθηκαν για μένα.

Έχω πειά για ήλιο μου τά Ξανθά μαλλιά σου,
Η ματιά σου ή γαλανή εινε πειά για μένα

τό γαλάζιο πέλαγο κ' ή γλυκειά
(λαλιά σου
Τό τραγούδι τ' άηδονιά, όμορφη
(παρθένα.

Βρήκα στην άγάπη σου όλα τά
(χαμένα,
Τόν γαλάζιο ούρανό, τά πουλιά,
(τά κείνα,
'Όλη ή πλάσι κ' ή ζωή εσαι σό
(για μένα.
Μά θα μ' αγαπάς πιστά, τάχα,
(σάν και κείνη;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΗΡΩΤΟΣ

ΘΑΛΑΣΣΟΔΥΚΣΟΣ

Στής θάλασσας τά κύματα
θά τραγουδού πώς φίλησα
τή νεραϊδοβασιλίσα,
πώς με κρηφομύληματα
πέρα κ' έγω κάποια χαρά
—κάποια θολή χαρά.

Στής θάλασσας τά κύματα
θά κάνω ένα ταξίδι μου,
ώχ, τό στερνό ταξίδι μου
και για στερνά μηνύματα
μαύρα πανιά σάν τά φτερά,
του Χάρου τά φτερά.

Στής θάλασσας τά κύματα
θά στήσω εκεί τό μνήμα μου,
τ' όνειρεμένο βήμα σου
νά σέρνη μου τά κρίματα
στά μαγεμένα τά νερά,
τά γαλανά νερά.
ΑΝΤΡΕΑΣ ΣΑΛΤΑΡΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

"Όσο κ' άν φιλοσοφεί κανείς κ' εινε ψύχραιμος σε όλα τά ζητή-
ματα, μπροστά στον θάνατο χάνει πάντα τήν ψυχική του ευστάθεια.
Εύ γ. Σύ η.

Τις περισσότερες φορές ή γενναϊότερες πράξεις και τά θραϊό-
τερα έργα χρεωστούν τήν ύπαρξη τους στην απόγνωση. Ο ύ γ κ ω.

δόλοι θα γελάν μαζί μου, δίχως νά σκεφτούν νά μπουδ στην μέση και
νά λυτρώσουν τήν ψυχή σου άπ' τά νύχια τής δικής μου!...»

Τόν κίτταξα μανασμένος, μά φανόταν πώς δεν μ' άκουγε καθό-
λου!... Τόσο τόν είχε παράλυσει ή φρίκη του... Λουσιμένος σε ψυ-
χρόν ιδρωτά, γλωμώ και πρσίνοισ άπ' τήν τρομάρα, άνάσανε βα-
ρειά και κάρφωνε επάνω μου τά γουρλωμένα μάτια του, δίχως νά
βγάξη άχνα!...

Νά τό φτηλή τώρα... Ζυγώνει κοντά στη βόμβα... 'Από στιγμή
σε στιγμή θα τιναχτούν κ' οι δύο μας στον άέρα... Τελειώνω βια-
στικά τήν ύστατη αυτή έξομολόγησι μου και θα τή ρίξω στο δρόμο
έξω, κλεισμένη σε κουτί, νά μη χαθή μαζί μου στα έρεπια του σπι-
τιού...

"Έχετε γειά... Δεν είμαι Θεός νά συγχωρώ... Είμαι ά-
δικημένος άνθρωπος και παίρνω τό αίμα πίσω... Έ κ ο θ μ α ! ! !

"Η βόμβα έσπασε στα ήλιοχαράματα κοντά... Βήκαν τά
πτόματα των δύο θυμάτων άγνώριστα άπ' τό κομμάτιασμα
τους και θύμενε ο θάνατός τους αίνιγμα άλυτο και κρυφό, άν
δεν βρισκόταν τό μπροντζίνο αυτό κουτί με τή ρωκετή έξομολό-
γησι του Θαρραλίνα...

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ."

ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Καρούζε άσημος. Τι κάνει ή άπελπισία. Τά σύνεργα τής
αυτοκτονίας. Είς άναζήτησιν σχεινιού. Τό κακό προλαμβάνε-
ται. Τευρνέ στις έπαρχίες. Η άνάδειξις του Καρούζε. Τό
ρεκιόρ τής νηστείας. Έφτά χρόνια νηστική! κ.τ.λ. κ.τ.λ.

"Όπως όλοι οι καλλιτέχνες, έτσι κ' ο άλησμόνητος Ιταλός καλ-
λιτέχνης του άσματος Καρούζο, στις αρχές του σταδίου του συνάντη-
σε τόσες δυσκολίες, πείνες και δυστυχίες, που μά μέρα, συντριμμέ-
νος ψυχικός κ' έντελώς άπορητευμένος, αποφάσισε ν' αυτοκτονήσει!
Ός μέσον δέ πραγματοποιήσεως του άπονενομένου αυτού διαβήματός
του σκέφτηκε τήν... κρεμάλα!

Γι' αυτή τή δουλειά όμως του χρειάζόταν, φυσικά, ένα σχεινί.
'Αλλά πώς θα τό άγόραζε, αφού δεν είχε ούτε τραπεζική δεκάρα στις
τσέπες του; Μέσ' στην άπελπισία του, λοιπόν, τράβηξε κοντά τό δει-
λιγό για τό θέατρο που δούλευε άλλοτε ως κομπάρσος τραγουδιστής.
'Εκεί, όπως υπελόγηζε, θα χονόταν μέσ' στα παρασκήνια και θα μα-
ρούσε νά κλέψη ένα σχεινί, από τά τόσα που ύπηρχαν. 'Υστερα θα
μόλιζε στο φτωχικό δωμάτιό του και θα έστηνε τήν κρεμάλα του!
Μονάχα αυτό τό είδος του θανάτου τον τραβούσε, όπως άφηγέτο άρ-
γότερα.

Φτάνοντας όμως στο θέατρο,
βρέθηκε μπρός στον θεατρόνη, ο
όποιος, μόλις τόν αντίκρισε, τόν
κάλεσε και τόν ρώτησε άν ήταν
διατεθειμένος νά συμμετάσχη στο
θίασο που έτοιμάζε για νά κινή
τουρνέ στις έπαρχίες και που θα
φυγε ύστερ' από τρεις μέρες.
'Αν άποφάσισε νά πάη μαζί του,
ο θεατρόνης θα τουδινε άμέσως
κίολας μά γερή προζαταβολή.

Μόλις άκουσε αυτά τά λόγια ο
Καρούζο, δέχτηκε άμέσως τήν
πρότασι του θεατρόνη, αναβάλ-
λωντας έτσι γι' άλλη φορά τήν
κρεμάλα του!...

"Ενα βράδυ που ο περιοδεύων
θίασος βρισκόταν στο Καστελλα-
μάρο, ο Καρούζο δεν είχε ρόλο
στην παράστασι. Έσμιζε λοιπόν
με μερικούς παληούς του φίλους
και τώροφξαν στο φαγοπότι και
στο γλέντι. Σε μία στιγμή όμως
έφτασε κάποιος τρεχάτος από τό
θέατρο και του ειπε:

—Καρούζο τρέξε άμέσως! Ο
τενόρος Ζαννικέτι άρρώστησε
ξαρηνικά κ' ο θεατρόνης θέλει νά
τόν αντικαταστήσης!

Μολονότι ο Καρούζο ήταν μεθυ-
σιμένος και σε κακό χάλια, σηκό-
θηκε και πήγε στο θέατρο.

"Όταν έτραγουδούσε τό πρώτο
κομμάτι, οι θεατοί άρχισαν νά
τόν χειροκροτούν με φρενιτιδα.

Ο περίφημος τενόρος Καρούζο.
(Ίδε πλαγιήν στήλην)

Ο θρίαμβός του ήταν μεγάλος.
"Ετσι τό άλλο βράδυ, όταν ανέλαβε τόν ρόλο του ο Ζαννικέτι,
που είχε γίνει καλά στο μεταξύ, τό πλήθος άρχισε νά τόν γιοχαρίζει
μόλις τόν αντίκρισε στη σκηνή, ζητώντας άκούσιον νά τραγουδήσει
ο Καρούζο. "Ετσι κ' έγινε. 'Από τότε ο θεατρόνης αναγκάστηκε ν' άπο-
λύση από τόν θίασο του τόν Ζαννικέτι και νά κρατήσει ως πρώτο τι-
νόρο τόν Καρούζο. 'Ο διάσημος καλλιτέχνης άρχισε νά σημειώνη
πλέον παντού όπου πήγαινε καταπληκτικούς θριάμβους, οι όποιοι του
έξασφάλισαν τέλος τήν άθάνατη δόξα του και τόν πλούτο.

"Όλοι οι νηστευταί του κόσμου άχρουν μπροστά σε μία 'Ελβετο-
γερμανίδα που έζησε στις αρχές του 16ου αιώνας και ή όποία επί έ-
φτα δόξοληρα χρόνια δεν έβαλε τίποτα σχεδόν στο στόμα της.

Ίδου ή περιεργή ιστορία τής γυναίκας αυτής, όπως αναφέρεται
σε μία έπίσημη έκθεσι που σώζεται στη Βέρνη τής 'Ελβετίας, όπου
και άνευρέθη ποδ όλιγων ετών.

Η νηστεύτρια όνομαζόταν 'Απολλωνία Σράγκερ. Καταγόταν από
τό Σουίτ τής Γερμανικής 'Ελβετίας, κατά τό 1601 δέ, σε ηλικία δε-
καεπτά χρόνων, έννοιωσε μία παράξενη άποστοροφή για όλες τίς τρο-
φές. Διάσημοι γιατροί τής εποχής εκείνης άπασχολήθηκαν με τήν πε-
ρίπτωσι τής περιεργής αυτής κόρης. Μεταξύ τών λατρών αυτών ή-
σαν ο Παύλος Λέντουλος, γιατρός τής βασιλείσσης τής 'Αγγλίας,
κ' ο Φαβρίκιος-Χιλδακο, γιατρός του βασιλέως τής Γαλλίας.

Η 'Απολλωνία μετεφέρθη, τέλος, στο νοσοκομείο τής "Π,
τής Βέρνης, και ύστερα στο Θόμππεργκ, όπου έμεινε επί έφτά
χρόνια, χωρίς νά φάη και χωρίς νά πιη τίποτε. Σ' όλο αυτό τό
διάστημα διατηροίτο μονάχα με φάρμακα.

Κατά τόν 'Ιανουάριο του 1611 τής ήρθε πάλιν βραχνικά ή δ-
ρεξις από φαγητού κ' άρχισε νά τρώη με τέτοια βουλιμία, που
ύστερα από μία βδομάδα πέθανε άπδ... πολυφαγία!...

